

DE VLOEK VAN DE KRAAIENTOREN

MICHELLE HARRISON

Vertaald door Esther Ottens

GOTTMER

Haarlem

In liefdevolle herinnering aan
Elizabeth May Harrison

1943–2017

De stoerste, dapperste Betty die er ooit was.

Beste lezer,

Wat een heerlijk woord is dat hè, ‘widdershins’? Ik kwam het tegen toen ik onderzoek deed naar heksen (voor m’n werk, uiteraard). Het betekent linksom gaan, of tegen de wijzers van de klok in – en dat brengt ongeluk. Daarom besloot ik er de achternaam van de familie in dit verhaal van te maken...

Met drie magische voorwerpen gaan de zusjes Betty, Flis en Charlie op pad om een einde te maken aan een dodelijke vloek die op hun familie rust. Maar zullen de voorwerpen voor de oplossing zorgen of hen alleen maar in nog groter gevaar brengen?

Zolang als ik me kan herinneren vind ik verhalen over betoverde voorwerpen enorm spannend. Of het nu de kam is die in *De sneeuwkoningin* Gerda’s herinneringen steelt of het schilderij in *De heksen*, waar het meisje in vast komt te zitten, het idee dat alledaagse voorwerpen verborgen krachten kunnen hebben, brengt magie meteen een stuk dichterbij. En in dit verhaal is genoeg magie te vinden – naast een rat die Huppie heet, een kat genaamd Kst en een gevangenisuitbraak die totaal niet volgens plan verloopt!

Ik hoop dat de zusjes en het mistige moeras van Kraaienstein jouw fantasie net zo zullen prikkelen als die van mij. Maar ga vooral niet achter de dwaallichten aan...

*Veel mistig, magisch leesplezier
gewenst!
Michelle Harrison*

Noot van de vertaler: in het Engels is de achternaam van de zusjes Widdershins. Hierboven heb je gelezen waarom. In deze vertaling heb ik alle namen zo veranderd dat ze makkelijk te lezen, uit te spreken en te begrijpen zijn. Van 'Widdershins' heb ik 'Weddersinne' gemaakt. In het Nederlands bestaat geen woord voor 'tegen de wijzers van de klok in'. In het Vlaams heb je wel 'tegenwijzerzin': een prachtig woord, maar minder geschikt als naam. Ik moest denken aan het Duitse woord 'widersinnig', dat letterlijk 'tegen het verstand in' betekent. En wat is magie anders dan iets wat je met je verstand niet kunt bevatten? Ik heb het Duitse woord een Nederlandse klank gegeven, en voilà: Weddersinne.

Moergat

N

Kwel

Sorpha's
grotten

Schrei
Drie
Weduwen

Duivels-
tanden

Mistige
Moeras

Berouw

Kraaientoren

gevangenis

Smokkelaars-
punt

Magere
Woud

haven

Kraaienstein

Kraap Sluik

veerboot

kruis * punt

kerk

t Stropers-
schuitje

Schuilhoek
plein

Proloog

De gevangene staarde uit haar raam, een van de vier in de toren van Kraaienstein, de hoge stenen kooi waarin ze werd vastgehouden. Als ze haar ogen omhoogrichtte, kon ze doen alsof de gevangensismuren in de diepte er niet waren en ze vanuit een kasteel, of van een bergtop misschien, over de wereld uitkeek.

Maar vandaag had ze geen zin meer om toneel te spelen, om te doen alsof ze droomde, alsof iemand haar zou komen redden. Het meisje sloeg haar armen steviger om haar middel tegen de gure wind die door de vensterloze ramen gierde. De wind bracht de geur van het moeras mee: zilt met een vleugje vis. Het was eb en voor haar lagen de uitgestrekte modderplaten. Hier en daar pikte een meeuw in een gestrande vis; ze zag graspollen en een wrakke, achtergelaten roeiboot. Een lok van haar lange goudblonde haar waaide in haar mond. Ze haalde hem los, proefde het zout op haar lippen en boog

zich zo ver als ze durfde over de koude, bekraste vensterbank.

Er zaten geen tralies voor de ramen, dat was niet nodig. De hoogte van de toren was afschrikwekkend genoeg. Het geluid van de kraaien buiten hield nooit op. In het begin had ze de vogels gezien als vrienden die haar met hun gekwebbel gezelschap hielden. Later kwam er weleens een in het raam zitten. Pikkend en starend zonder met zijn ogen te knipperen. Het gekras begon minder vriendelijk te klinken. Beschuldigend, spottend. *Heks*, leken de kraaien de dorpelingen na te zeggen. *Komt zomaar aanwaaien over het moeras en doodt drie van onze mensen.*

Ze had nooit iemand kwaad willen doen.

De krassen in de steen, één voor elke dag dat ze gevangen-zat, namen de hele vensterbank in beslag. Ooit had ze precies geweten hoeveel het er waren, maar ze was opgehouden met tellen.

Ze liep een rondje door de torenkamer en volgde met haar vingers de muur. Ook daarin stonden krassen: sommige vormden boze woorden, andere diepe gutsen van dingen die ze ertegenaan had gegoooid. Schrapend, schrapend, zonder ooit uit te breken.

Gisteren was er een fletse rode maan aan de hemel verschenen, wat de tongen van de cipers flink in beweging had gebracht. Het was altijd een slecht teken als de maan overdag te zien was, maar een *rode* maan was nog veel erger. Een rode maan was een bloedmaan, een voorbode van gruwelen.

Het meisje voelde aan de ruwe steen tot ze de smalle spleet in het cement vond die ze had ontdekt toen ze nog niet zo

lang in de toren zat en de muren afspeurde naar steunpunten voor haar voeten. Toen ze nog hoop had om te ontsnappen. In de gleuf had ze een afgebroken steensplinter gewurmd, veilig verstopt voor de cipers. Hij was te klein om als wapen te dienen, maar als ze ervan wisten zouden ze hem zeker in beslag nemen.

Ze peuterde het stukje steen los en hield het in haar hand, die ze bijna niet herkende. Haar vroeger bruine huid was vuil en grijs, haar nagels waren brokkelig. Met de steen kraste ze in de muur alsof ze met krijt schreef. Eén woord kwam er te staan: een naam... van degene die haar dit onrecht had aangedaan. Letter voor letter concentreerde ze zich op haar duistere gedachten voor ze het steentje uit haar vingers liet vallen. Ze had het nu niet meer nodig. Dit was het laatste wat ze zou schrijven.

Ze keek door het raam naar Kraaienstein. Als de zon op z'n hoogst stond zou ze met een boot naar de overkant worden gebracht. Daar, op het kruispunt, werd op dit moment de galg in gereedheid gebracht. Het zou haar eerste en laatste reis naar het hoofdeiland zijn. Haar laatste reis naar waar dan ook.

Daar zou ze terechtgesteld worden.

Ze vroeg zich af wat de cipers ervan vonden dat ze een zogenaamde heks over het moeras moesten zetten. Ze zouden haar natuurlijk ijzeren boeien omdoen, wat heksen volgens de verhalen van hun krachten beroofde, maar zelfs de meest onverschrokken cipier zou zich slecht op zijn gemak voelen in haar buurt als ze de kraaietoren eenmaal uit was. Zeker met een bloedmaan aan de hemel.

Haar blik dwaalde naar het moeras, waar het op een stormachtige nacht in een klein bootje allemaal was begonnen. Waar drie levens verloren waren gegaan.

‘Ik heb nooit iemand kwaad willen doen,’ fluisterde ze terwijl ze haar gevoelloze vingers om de vensterbank klemde. Het was waar: op dat moment had ze geen slechte bedoelingen gehad, maar nu kon ze alleen nog maar aan wraak denken.

En ze zou het krijgen ook, al wist ze dat ze er haar leven niet mee zou redden.

Hoofdstuk 1

Halloween

Op de avond van haar verjaardag hoorde Betty Weddersinne voor het eerst van de vloek die op de familie rustte. Ze werd dertien, een getal dat volgens sommigen ongeluk bracht, maar Betty was veel te nuchter om in zulke dingen te geloven. Ze vond zichzelf veel te nuchter voor alle bijgelovige onzin, ook al was ze er al haar hele leven door omringd.

Het was zaterdag, een drukke avond bij Betty thuis, want ze woonde boven de dorpskroeg. 't Stropersschuitje was de ruigste tent op het hele eiland Kraaienstein en was al vele generaties eigendom van de familie Weddersinne. Het was nu van haar oma, die ook Betty heette, maar die om verwarring te voorkomen Bonny werd genoemd. Ze woonden er met Betty's zussen Felicia (beter bekend als Flis), die de oudste was, en de zesjarige Charlotte, die alleen luisterde als je 'Charlie' zei.

Betty's verjaardag viel toevallig op Halloween. Charlie en

zij renden met heerlijk wapperende schurkenkostuums de trap af. De uitdossing gaf nog echt een stoer gevoel ook, en daar was ze blij om, want ze stonden op het punt om tegen oma's belangrijkste regel in te gaan. Alleen wist Charlie dat nog niet.

Ze gooiden de deur van de bar open en Betty rook de warme bierlucht door de gaten in haar doodshoofdmasker. Ze raapte oma's favoriete hoefijzer, dat op de grond was gevallen, op en hing het weer op zijn plaats boven de deur. Charlie liet met haar hoogste heksenlach weten dat ze eraan kwamen, zwaaide met haar cape en pakte oma's bezem uit de hoek, waarna ze met ogen die straalden in haar groen geschminkte gezicht rond de vervelozes tafels en het allegaartje van stoelen begon te dansen.

'Hallo-hallo-halloween... heb je ook 'n heks gezien misschien?' Ze huppelde en sprong als een duiveltje in het rond voor de geamuseerde stamgasten.

'Pas op, Charlie!' riep Betty toen de cape van haar zusje gevaarlijk dicht bij de kaarsen kwam. Die kaarsen had ze aangestoken nadat ze met Charlie van pompoenen lantaarntjes had gemaakt. Ze trok haar lange zwarte cape om zich heen en zwaaide ongeduldig naar oma, die een lapje over de bar haalde.

'We gaan nu, oma,' zei ze, blij dat haar gezicht niet te zien was. Ze was al weken bezig met deze avond en had het al die tijd alleen maar spannend gevonden, maar nu het zover was begreep ze zelf niet goed hoe ze zo ongehoorzaam kon zijn. Ze hoopte maar dat haar oma het trillen in haar stem aan de opwinding van Halloween toeschreef, en niet aan zenuwen

die als moerasmuggen door haar buik fladderden.

Oma kwam achter de bar vandaan gestampt. Ze stampte altijd in plaats van te lopen, ze smeede deuren dicht in plaats van ze gewoon te sluiten en schreeuwde meestal in plaats van te praten.

‘Zo, gaan jullie uit schooien?’ zei ze terwijl ze het grijze haar uit haar gezicht blies.

‘Het is geen schooien,’ zei Betty. ‘Het hoort bij Halloween.’

Oma klakte met haar tong. ‘Ik weet heel goed dat het bij Halloween hoort, dank je. En wat mij betreft is het schooien, terwijl je je ook hier nuttig zou kunnen maken.’

‘Ik heb me de hele dag al nuttig gemaakt,’ katte Betty. Haar dikke haar kriebelde onder het warme masker. ‘Lekkere verjaardag zo.’

Oma snoof. Jarig of niet, de hele familie moest in de zaak helpen, zelfs Charlie. ‘Alleen rond het plein,’ zei ze streng. ‘Niet verder, hoor je me? En jullie zijn terug voor...’

‘Het eten,’ vulde Betty aan. ‘Ik weet het.’

‘Zorg dat je het onthoudt – denk maar aan wat er vorig jaar is gebeurd.’ En op zachtere toon vervolgde ze: ‘Na het eten is er taart.’

‘Oeeeh,’ zei Charlie, die haar duivelsdans onderbrak zodra het over eten ging.

Toen oma door een klant naar een tafel werd geroepen, keek Betty naar Flis. ‘Weet je zeker dat je niet mee wilt?’ vroeg ze, een beetje smekend. Het was altijd zo leuk geweest om met z’n drieën verkleed de straat op te gaan. ‘Zonder jou wordt het veel minder.’

Quiz: Welk Weddersinne-zusje ben jij?

1. Hoe zou je jezelf omschrijven?

- a) Stoer
- b) Aardig
- c) Ongehoorzaam

2. Op een feestje ben jij waarschijnlijk degene die:

- a) Een praatje aanknoopt met een geheimzinnige vreemdeling
- b) De glazen bijvult
- c) De hapjestafel plundert

3. Jouw perfecte cadeau:

- a) Een tochtje in een heteluchtballon
- b) Een met de hand geschreven gedicht
- c) Een huisdier

4. Je bent misschien een beetje té dol op:

- a) Herrie in de tent
- b) Je spiegelbeeld
- c) Taart

5. Jouw droomvakantie:

- a) Drie nachten in een tropisch regenwoud, met een route langs allerlei hindernissen
- b) Een gezinsreisje met de caravan; overdag bessen plukken en 's avonds zingen rond het kampvuur
- c) Een week in een dierenasiel lammetjes voeren en truitjes breien voor kale kippen

6. Je lievelingsspel:

- a) Vossenjacht
- b) Kus me dan als je kan
- c) Koekhappen

7. Wat doe je het liefst als je je rot voelt?

- a) Naar de sterren kijken en een oplossing bedenken
- b) Bij een geliefd iemand zijn
- c) Met de kat knuffelen en ijs eten

8. Wat is voor jou een reden om je niet aan de regels te houden?

- a) Verveling
- b) Verliefdheid
- c) Honger

Vooral A: Betty

Je hunkert naar spanning en bent niet bang om iets nieuws te proberen – ook als je daarmee tegen de regels in gaat. Je bent dapper, zelfstandig en vindingrijk, en anderen komen vaak met hun problemen naar je toe. Maar je directheid bezorgt je soms ook problemen. Nieuwe mensen en plekken trekken je aan, maar vergeet ook degenen niet die er altijd voor je zijn geweest...

Vooral B: Flis

Je zorgzaamheid is een van je mooiste eigenschappen, en je bent het gelukkigst als je met je dierbaren bent en andere mensen blij kunt maken. Je hebt de neiging om je door anderen te laten leiden, maar je mag soms best even stoppen met dagdromen en zelf het heft in handen nemen. Je zult ervan staan te kijken hoeveel je met jouw charme en overredingskracht voor elkaar kunt krijgen.

Vooral C: Charlie

Stoer en een beetje ongehoorzaam – en altijd in voor een lolletje. Dat ben jij. Je trouw is net zo groot als je lef; jij bent bijna nergens bang voor. Hoewel je het liefst viervoeters om je heen hebt, ben je heel leuk gezelschap, superslim en gevoelig... als je tenminste niet laat afleiden door allerlei zachte wezens.